

بخش نخست

کلیات^۳

مبانی برنامه درسی حوزه یادگیری زبان و ادبیات فارسی

زبان و ادبیات فارسی، بازنمایاننده اندیشه‌ها، باورها و شکوه فکر فرهیخته فرهنگ ایران است و چونان میراث ارزشمند نسل‌ها و سده‌ها از گذشته به امروز، راه یافته است. برگ برگ فرهنگ و ادب فارسی را آثار منثور و منظومی تشکیل داده که بیانگر غنای اندیشه و بینشوری ایرانیان است. توجه به این موضوع حیاتی، وظیفه حساس و خطیر برنامه‌ریزان درسی به ویژه در قلمرو تعلیم و تربیت به شمار می‌رود تا از طریق ایجاد فضاهای مناسب برای دانش‌آموزان، امکان آشنایی آنان با این ذخایر فرهنگی فراهم آید و تجارب شایسته برای رسیدن به مراتبی از حیات طیبه و نیکوتر زیستن، کسب شود. یکی از مهارت‌های ضروری در دنیای کنونی، توانایی نوشتن است، انسان در زندگی اجتماعی، به بازگویی سخن و ارتباط با هموعان خود نیاز دارد. نوشتن در کنار گفتن، از راه‌های ماندگارسازی کلام و بیان افکار است. نوشتن به سبب پیوستگی ناگسستنی با اندیشه و تفکر انسان، می‌تواند نقشی مهم در تقویت خلاقیت و کاربرد آن، داشته باشد؛ بنابراین، با طراحی و تدوین برنامه درسی مناسب، می‌توان دانش‌آموزان را با این حوزه، آشنا و آنان را نسبت به پاسداری از میراث فرهنگی ترغیب کرد و در به‌کارگیری آموخته‌ها در زندگی توانمند ساخت.

رویکردهای حاکم بر برنامه درسی نگارش

رویکرد، جهت‌گیری اساسی نسبت به فرایند یاددهی - یادگیری و ابعاد گوناگون آن در حوزه برنامه‌ریزی درسی است. در یک نگاه کلی، از دو دیدگاه (برنامه درسی ملی و برنامه درسی زبان و ادبیات فارسی) می‌توان به رویکرد، نگریست.

رویکرد عام

بر بنیاد «برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران»، یعنی شکوفایی فطرت الهی، استوار است و تألیف و سازماندهی کتاب با توجه به عناصر پنج‌گانه (علم، تفکر، ایمان، اخلاق، عمل) و جلوه‌های آن در چهار پهنه (خود، خلق، خلقت و خالق) انجام گرفته است.

رویکرد ویژه

در برنامه درسی زبان و ادبیات فارسی، رویکرد ویژه یا خاص برای آموزش مهارت‌های نوشتاری، رویکرد مهارتی است.

رویکرد مهارتی

رویکرد اصلی برنامه در تألیف و سازماندهی محتوای آموزشی این دوره، «رویکرد مهارتی» است. یعنی توانایی نوشتن، مهارتی است که در پی آموزش، تمرین، تکرار و نوشتار، کسب می‌شود. نوشتن، هنری زبانی نیست بلکه مهارتی اکتسابی است. از این رو، این درس، کاملاً ورزیدنی و عملی است. دانستنی‌های حفظی این کتاب، بسیار اندک و ناچیز است لذا باید از کشاندن آموزش کتاب به سمت مباحث دانشی و حفظ کردنی پرهیز شود. دانش‌آموزان باید در کلاس، فرصت نوشتن و بازنویسی و نقد نوشته‌های یکدیگر را تجربه کنند. مناسب‌ترین راه، همین است. یکی از اصلی‌ترین دلایل کاهش حجم و تعداد درس‌ها ایجاد فرصت بیشتر برای تجربه‌های یادگیری است. کمتر حرف بزنیم و برای نوشتن به دانش‌آموزان، فرصت بیشتری بدهیم.

افزون بر رویکرد خاص، چند رویکرد فرعی نیز در تدوین و سازماندهی محتوا مورد توجه بوده است که عبارت‌اند از:

نمایه رویکردهای فرعی برنامه درسی

رویکرد کلی

بر اساس این رویکرد (روانشناسی گشتالت)، انسان هنگام برخورد با امور و پدیده‌ها، ابتدا به کل آنها توجه می‌کند و پس از آن به اجزای سازنده کل می‌پردازد؛ به همین جهت در برنامه‌های درسی و مراحل یاددهی – یادگیری نیز باید نخست اشکال و صورت‌های کل را به دانش‌آموزان یاد بدهیم، سپس با استفاده از «شیوه تجزیه کل به عناصر سازنده»، اجزای آن را معرفی کنیم.

رویکرد فعالیت محوری

با توجه به اینکه بخش قابل توجهی از ماهیت درس نگارش، مهارتی است و از طریق این مهارت‌ها به جنبه‌های درونی و برونی فرد پرداخته می‌شود، سعی شده است به طور متعادل در طراحی برنامه درسی

نگارش به جنبه‌های مختلف دانش‌آموز دوره متوسطه توجه کافی شود و متناسب با آن عناصر محتوا و فعالیت‌های یادگیری سازماندهی شود.

رویکرد ساختاری

برنامه آموزش نگارش به گونه‌ای طراحی و تدوین شده که در نهایت، دانش‌آموز نسبت به ساختارهای تشکیل‌دهنده زبانی و نوشتاری آگاهی پیدا کند و از طریق مهارت در شناخت جنبه‌های توصیفی زبان، به معانی موجود در آن پی ببرد و بتواند در نوشتن، ساختار معیار زبان نوشته را به کار بگیرد.

رویکرد ارتباطی

در این رویکرد، کتاب نگارش وسیله‌ای برای فهم و پیام‌رسانی و برقراری روابط اجتماعی بین افراد تلقی می‌گردد و به جای توانش زبانی و ادبی به توانش ارتباطی و کنش‌های زبانی اهمیت داده می‌شود؛ در نتیجه، حس نیاز دانش‌آموز به بهره‌گیری از آثار زبان و ادبیات، رشد یافته، امکان تعامل بین افراد و گروه‌ها افزایش می‌یابد.

مهم‌ترین نکته در این رویکرد این است که آموزه‌ها و رهیافت‌های این رویکرد به گونه‌ای است که هم رویکرد ساختاری و هم رویکرد نقش‌گرایی را در بر می‌گیرد. شاید بتوان رویکرد ارتباطی را به عنوان یک رویکرد کاملاً تلفیقی در قلمرو مهارت‌های زبانی به شمار آورد. از این دیدگاه، همه توانایی‌های زبانی در پی پروردن خوب سخن گفتن و راحت نوشتن برای دستیابی به مهارت ارتباط هستند.

اهداف برنامه درسی

الف) عنصر تعقل :

- تقویت تفکر و پرورش قوه قضاوت و ارزیابی منطقی
- ایجاد فرصت‌های مناسب در برنامه برای تربیت و پرورش شهروندانی با نگرشی عقلانی
- ایجاد فرصت‌های مناسب در برنامه برای تربیت و پرورش تفکر خلاق و انتقادی
- تقویت توانایی تفکر و افزودن بر توانایی‌های ذهن و زبان

ب) عنصر ایمان :

- ایجاد علاقه به زبان، فرهنگ و ادبیات ایران اسلامی در میان دانش‌آموزان
- بهره‌گیری از مظاهر باورشناختی و ایمانی در نوشته‌ها
- تقویت علاقه و نگرش مثبت به مطالعه و کتاب خوانی
- تقویت علاقه و نگرش مثبت به کاربرد مهارت‌های نوشتن
- ایجاد علاقه نسبت به کلام بزرگان و به کارگیری آن در نوشتن

پ) عنصر علم :

- آشنایی با ساختار متن
- آشنایی با سازمان‌دهی و طراحی بندهای نوشته
- شناخت روش‌های گسترش محتوای متن
- آشنایی با فضاسازی در نوشته
- تقویت توانایی توصیف زمان و مکان رویدادها
- آشنایی با شخصیت‌پردازی
- آشنایی با چگونگی توصیف ظاهری شخصیت‌ها
- آشنایی با چگونگی توصیف حالت‌ها و روحیه اشخاص
- آشنایی با «گفت‌وگو» به عنوان یکی از روش‌های گسترش محتوا
- آشنایی با طراحی گفت‌وگو بین دو طرف
- آشنایی با قالب «سفرنامه»
- آشنایی با چگونگی نوشتن سفرنامه
- آشنایی با روش‌های کاهش محتوای متن
- شناخت انواع روش‌های خلاصه‌نویسی

ت) عنصر عمل :

- کسب مهارت طراحی ساختار نوشته
- توانایی سازمان‌دهی محتوای نوشته
- کسب مهارت در گسترش محتوای متن
- توانایی فضاسازی و توصیف زمان و مکان رویدادها
- توانایی شخصیت‌پردازی
- آفرینش متن با توصیف ظاهری و باطنی شخصیت‌ها
- توانایی طراحی گفت‌وگو
- کسب مهارت معرفی شخصیت‌ها با گفت‌وگو
- آفرینش متن براساس لحظه‌نگاری و تجربیات سفر
- توانایی ثبت رویدادها و لحظات خاص و جالب سفر
- توانایی خلاصه کردن نوشته با روش وابسته به متن
- توانایی خلاصه کردن نوشته با روش آزاد
- توانایی ارزشیابی، نقد و تحلیل نوشته خود و دیگران

- توانایی بازآفرینی مثل‌ها
 - توانایی بازنویسی حکایت‌ها
 - توانایی بازپروری اشعار
 - مهارت نقد منصفانه براساس سنجه‌های معین
 - توجه به پاکیزه‌نویسی و خوش خطی و نداشتن غلط‌املائی در انشا
 - کسب مهارت ویراستاری
- (ث) عنصر اخلاق:

- آشنایی با ارزش‌های فرهنگی، دینی، اجتماعی و اخلاقی ایران اسلامی
- تقویت علاقه‌مندی به رعایت اصول اخلاقی و منصفانه در نقد آثار
- تقویت فرهنگ نقدپذیری و تحمل سخن دیگران
- تلطیف احساسات، عواطف و التذاذ ادبی از راه مطالعه آثار ادبی

ساختار و محتوا

کتاب نگارش یازدهم بخشی از برنامه آموزش مهارت نوشتن است که آغاز آن به دوره متوسطه اول برمی‌گردد؛ بنابراین برای آشنایی با این برنامه لازم است بازگشتی مختصر بر ساختار محتوای متوسطه اول داشته باشیم.

نگاهی به ساختار و محتوای کتاب «نگارش» متوسطه اول

در کتاب نگارش دوره متوسطه اول علاوه بر نوشتن، به مهارت‌های شنیدن، سخن گفتن، درک متن و نقد و تحلیل توجه شده است.

نقطه آغاز نوشتن در این کتاب، آموزش تفکر، طبقه‌بندی مطالب در ذهن و انسجام نوشتاری است. در ادامه برای آموزش نوشتن، چارچوب‌ها و روش‌هایی ارائه می‌شود.

کتاب نگارش در متوسطه اول شامل هشت درس است. در هر درس علاوه بر متن درس، تمرین‌های نوشتاری در سه بخش با عنوان «فعالیت‌های نگارشی»، «درست‌نویسی»، «تصویرنویسی»، «حکایت‌نگاری» یا «مَثَل‌نویسی»، سازمان‌دهی شده است؛ بنابراین هر درس شامل موارد زیر خواهد بود:

نمایه‌ای که در ادامه می‌آید مروری سریع بر مطالب کتاب‌های نگارش دوره متوسطه اول دارد.

نمایه محتوای کتاب‌های متوسطهٔ اول

درس اول	درس دوم	درس سوم	درس چهارم	درس پنجم	درس ششم	درس هفتم	درس هشتم
نقشه نوشتن	طبقه بندی موضوع	کوچک‌تر کردن موضوع	بندهای بدنه	جمله موضوع	بند مقدمه، بند نتیجه	راهی برای نظم دادن به ذهن نوشته	روشی برای نوشتن دربارهٔ موضوع‌های ذهنی
آشنایی با سازمان‌دهی ذهنی برای نوشتن یک اثر تقویت توانایی طبقه بندی ذهن و نوشته	آشنایی با طبقه بندی موضوع تقویت توانایی تفکیک بندهای موضوع توانایی تشخیص «ریز موضوع»های یک نوشته	آشنایی با مهارت کوچک‌تر کردن موضوع و تقویت مهارت شناخت ریز موضوع‌ها در متن	شناخت جمله موضوع و جمله‌های تکمیلی و تقویت کننده و نقش آنها در بند نویسی	آشنایی بیشتر با جمله موضوع تقویت مهارت تولید بندهای بارعبایت جمله و موضوع و جمله‌های تکمیل کننده	آشنایی با بند مقدمه و بند نتیجه و تقویت مهارت در فضا سازی و تصویری کردن نوشته	تقویت مهارت نوشتن با طرح سؤالاتی مناسب برای تولید متن	آشنایی با طرح سؤال برای نوشتن دربارهٔ مفاهیم ذهنی
مهندسی نوشتن	بیشتر بخوانیم، بهتر بنویسیم	نگاه کنیم و بنویسیم	گوش بدهیم و بنویسیم	با سنجش و مقایسه، آسان‌تر بنویسیم	با جانشین‌سازی راحت‌تر بنویسیم	دگرگونه ببینیم و گونه‌گون بنویسیم	افکار و گفتارمان را بنویسیم
آشنایی با سازمان‌دهی ذهنی برای نوشتن یک اثر، مروری بر محتوای پایهٔ هفتم	مطالعهٔ کتاب همراه با درک و درون مایهٔ آن و آشنایی با این موضوع که هر تصویر، نگاره نقاشی، نگارگری و... در واقع یک متن است.	آشنایی با سواد دیداری در خوب نوشتن، تقویت توجه به ویژگی‌های ظاهری	تقویت حافظهٔ شنیداری از طریق خوب گوش دادن، تقویت مهارت شنوایی و بهره‌گیری از آن در نوشتن	آشنایی با شیوهٔ سنجش و مقایسه در نوشتن و تقویت توجه به جنبه‌های گوناگون یک پدیده	آشنایی با شیوهٔ جانشین‌سازی در نوشتن	آشنایی با نوشتن از طریق نگرستن از دیدگاه‌های مختلف به یک موضوع، توجه به مزایا، معایب، نکات جالب یک موضوع و...	آشنایی با کاربردهای زبان معیار و کاربردهای زبان گفتاری، تقویت توانایی برگرداندن زبان گفتار به زبان معیار

باذهنی نظام‌مند و پرورده بنویسیم	واژه‌ها را بشناسیم، گزینش کنیم و به کار بگیریم.	نوع زبان نوشته را انتخاب کنیم	فضا و رنگ نوشته را تغییر دهیم	نوشته را خوش آغاز کنیم، زیبا به پایان ببریم و نیکو نام‌گذاری کنیم	قالبی برای نوشتن برگزینیم	وسعت و عمق نوشته را بیشتر کنیم	نوشته را ویرایش کنیم
مروری بر نقشه ذهنی و راه‌های پرورش ذهن	اهمیت‌گسترش واژگان و بهره‌گیری از ظرفیت‌های شبکه معنایی، ناسازی معنایی تنوع فعل‌ها	آشنایی با بافت زبانی «نوشته‌های عادی» و «نوشته‌های ادبی» شناخت ویژگی‌های زبان عادی و زبان ادبی	آشنایی با بافت زبانی و محتوایی نوشته‌های «طنز آمیز» و «غیرطنز». آشنایی با شش شیوه و شگرد برای خلق فضای طنز در نوشته	آشنایی با روش‌های مناسب برای آغاز و پایان موفق یک نوشته	شناخت قالب‌های مناسب و مختلف نوشته مانند داستان، گزارش، زندگی‌نامه، سفرنامه، خاطره، نامه و...	ایجاد نگرش مثبت نسبت به مطالعه کتاب، به منظور افزودن بر وسعت و عمق نوشته و بهره‌گیری از آیه، حدیث، سخنان حکیمانه، مثل و... در نوشتن	تأکید بر پرهیز از ویرایش نوشته در مرحله آزادنویسی و تأکید بر اهمیت ویرایش در مرحله پیراسته‌نویسی.

مطالعه و دقت در مطالب کتاب نگارش متوسطه اول به دبیران محترم توصیه می‌شود.

پس از کتاب نگارش پایه نهم، کتاب نگارش دهم تألیف شد که می‌توان در نمایه صفحه بعد، مباحث آن را

مرور کرد.

نمایه محتوای کتاب نگارش دهم

اینک پس از آشنایی مختصر با ساختار کتاب نگارش در متوسطه اول و نگارش دهم، به معرفی ساختار کتاب نگارش یازدهم می‌پردازیم.

آشنایی با ساختار کتاب نگارش یازدهم

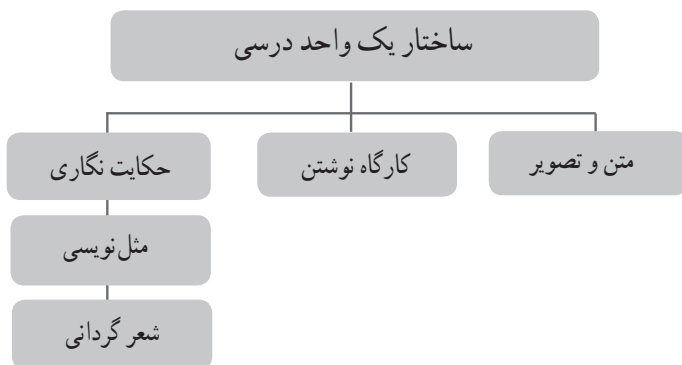
برنامه آموزش مهارت نوشتن در پایه یازدهم با کتاب نگارش دنبال می‌شود؛ به بیان دیگر دانش‌آموزان با گذراندن دوره متوسطه اول و سال دهم، سطوحی از این مهارت را کسب کرده‌اند. برای آشنایی با ساختار کتاب نگارش یازدهم نگاهی به فهرست مطالب کتاب خواهیم داشت که در نمایه زیر آمده است.

نمایه محتوای کتاب نگارش یازدهم

کتاب نگارش یازدهم شامل شش درس است. در هر درس علاوه بر متن درس، تمرین‌های نوشتاری در چهار بخش با عنوان «کارگاه نوشتن»، «حکایت‌نگاری»، «مثل‌نویسی» و «شعر گردانی» سازماندهی شده است.

نمایه ساختار یک واحد درسی کتاب نگارش یازدهم

معرفی عناصر درس

۱- متن درس

اولین بخش هر درس محتوای آموزشی آن است که به صورت نظام مند دانش آموزان را با ساختار و اجزای نوشته آشنا می کند و چگونه نوشتن را با روش های مختلف آموزش می دهد. توضیح بیشتر درباره اهداف و محتوای متن درس در بخش دوم کتاب در بررسی درس ها ارائه می شود. هدف کتاب نگارش، مهارت آموزی در نوشتن است. این مهم طی فرایندی انجام می شود که سه مرحله دارد و متناسب با موضوع هر درس است و به نوعی روشمند حلقه اتصال آنها خواهد بود. این مراحل خود شامل شش گام می شوند.

مراحل نوشتن

الف) پیش از نوشتن

- ۱ انتخاب موضوع؛
- ۲ تجسم و بارش فکری؛
- ۳ سازماندهی و طرح اولیه نوشته؛

ب) نوشتن

- ۴ پیش نویس؛
- پ) پس از نوشتن
- ۵ بازبینی و گسترش نوشته؛
- ۶ نوشتن نهایی و پاک نویسی.

در متن درس‌ها پس از هر مرحله، فعالیت طراحی شده است؛ به بیان دیگر نوشته دانش‌آموز در فرایندی تدریجی، تکوین می‌یابد و با طی کردن گام‌های شش‌گانه، در پایان درس آماده می‌شود. بدیهی است در ادامه با استفاده از جدول سنججه‌ها، نوشته‌های دانش‌آموزان نقد و بررسی خواهد شد.

۲- کارگاه نوشتن

فعالیت‌های کارگاه نوشتن با نظمی علمی و منطقی آموزشی به دنبال هم آمده‌اند. در این بخش سه فعالیت طراحی شده است. شماره یک با هدف تقویت توانایی تشخیص، شماره دو با هدف پرورش توانایی نوشتن و تولید دانش‌آموزان و شماره سه با هدف تقویت توانایی بررسی متن، تحلیل و نقدنویسی، طراحی شده است.

فعالیت اول

نخستین فعالیت نگارشی درحوزه بازشناسی قرار می‌گیرد و پاسخ این بخش اغلب همگراست (پاسخ‌ها تقریباً یکسان و مربوط به متن درس است و دانش‌آموزان با فهم مطالب درس پاسخ آن را خواهند داد). این پرسش، میزان تشخیص، توجه و دریافت دانش‌آموزان را نسبت به آموزه‌های متن درس، ارزشیابی خواهد کرد.

فعالیت دوم

فعالیت نگارشی دوم در حوزه آفرینش قرار می‌گیرد و هدف از این بخش، پرورش توانایی نوشتن و تولید دانش‌آموزان است و این فعالیت واگراست. البته، سنججه، معیار و موضوع نوشتن در هر درس بر بنیاد آموزه‌های همان درس استوار است. فعالیت نخست، برای تقویت دید بازشناسی و تشخیصی و فعالیت دوم با هدف پرورش توانایی آفرینش و تولید نوشتن و انشای دانش‌آموزان طراحی شده است.

فعالیت سوم

فعالیت سوم در قلمرو داوری، نقد و تحلیل قرار می‌گیرد. در این تمرین دانش‌آموزان از هم می‌آموزند، به هم می‌آموزانند و به دلیل داشتن زبان مشترک و احساسات نزدیک، بهتر می‌توانند مفاهیم را به یکدیگر تفهیم و منتقل سازند. مبنای بررسی و نقد نوشته‌ها همان سنججه‌هایی است که در تمرین هر درس، ذکر شده

است. در این فعالیت، دانش‌آموزان، نخست یاد می‌گیرند که بادقت به خوانش نوشته‌های هم‌کلاسی خود گوش بدهند (تربیت سواد شنیداری و افزایش درک شنیداری)، سپس بر بنیاد حافظه کوتاه مدت خود و البته یادداشت برداری، نقد و نظر خود را مکتوب کنند.

اهداف کارگاه نوشتن، عبارت است از:

- ✓ تقویت توانایی بازشناسی (تشخیص) متون
- ✓ پرورش توانایی آفرینش نوشتاری، نوشتن و تولید
- ✓ افزایش توانایی بررسی متن، تحلیل و نقدنویسی
- ✓ تقویت توانایی اظهار نظر درباره افکار و اندیشه‌های بیان شده در نوشته دیگران
- ✓ کسب مهارت در کاربرد صحیح قواعد دستوری برای درست سخن گفتن و درست نوشتن به زبان فارسی معیار

✓ پرورش توانایی نقد و تحلیل و کاربست هر یک از آموزه‌های درس در نوشته دیگران

✓ کسب مهارت در کاربرد صحیح کلمات در مناسبات اجتماعی و مکاتبات

✓ تقویت مهارت در کاربرد صحیح کلمات، ترکیبات و اصطلاحات هر پایه

✓ کسب مهارت و توانایی استفاده از زبان معیار

✓ کسب مهارت در بیان افکار و اندیشه‌ها به صورت نقد و ارزیابی آثار

✓ توانایی فرضیه‌سازی، استدلال و نتیجه‌گیری درباره محتوا و پیام متن

۳- حکایت نگاری

در حکایت نگاری، تأکید بر بازنویسی به زبان ساده و ساده‌نویسی است. بخش حکایت نگاری با هدف بارورسازی ذهن و زبان، آشنایی با متون و حکایات کهن، پرورش حافظه و تقویت توان خوب سخن گفتن و زیبا نوشتن در کتاب گنجانده شده است. بازنویسی یکی از روش‌های دست‌ورزی برای کسب مهارت‌های نوشتاری است. همچنین به عنوان پل ارتباطی، موجب حفظ و گسترش بن‌مایه‌های حکمت و فرهنگ می‌گردد. در حکایت نگاری باید مجالی ایجاد کرد تا دانش‌آموزان، آزادانه و با اندیشیدن و مشورت کردن در فضایی پر از نشاط و آرامش به نوشتن بپردازند.

اهداف حکایت نگاری عبارت است از:

✓ گسترش نوشته از راه ساده‌نویسی

- ✓ تقویت سواد ادراکی دانش‌آموزان و درک و فهم مناسب متون کهن
 - ✓ تقویت شناخت ساختار زبان فارسی معیار و به‌کارگیری صحیح آن در حکایت‌نگاری به زبان ساده
 - ✓ ایجاد فرصت برای ساده‌نویسی از طریق حکایت‌ها
 - ✓ کسب مهارت در نوشتن از طریق دست‌ورزی در بازنویسی حکایت‌ها
 - ✓ آشنایی با مضامین حکایات کهن فارسی
- نمایه حکایت‌نگاری کتاب نگارش پایه یازدهم

• درس سوم

«طاوسی و زاغی در صحن باغی به هم رسیدند و عیب و هنر یکدیگر را دیدند. طاووس با زاغ گفت: این موزه (کفش) سرخ که در پای توست لایق دیبای نگارین من است. همان وقت که به وجود می‌آمده‌ام در پوشیدن موزه، اشتباه کرده‌ام. من موزه سیاه تو را پوشیده‌ام و تو موزه سرخ مرا.

زاغ گفت: برخلاف این است، اگر خطایی رفته است در پوشش‌های دیگر رفته است. باقی پوشش‌های زیبای تو مناسب موزه من است؛ در آن خواب آلودگی، تو سر از گریبان من درآوردی و من سر از گریبان تو. در آن نزدیکی، سنگ‌پشتی بود و آن مجادله را می‌شنید، سر بر آورد که ای یاران عزیز، از این گفت‌وگوی باطل دست بردارید؛ خدای تعالی همه چیز را به یک کس نداده است. هر کس را به داده خود، خرسند باید بود و خشنود.»

(بهارستان، جامی)

• درس ششم

یکی را شنیدم از پیران مرّی که مریدی را همی گفت:
ای پسر، چندان که تعلق خاطر آدمیزاد به روزی است اگر به
روزی ده بودی، به مقام از ملائکه در گذشتی.

(گلستان سعدی)

۴- مَثَل‌نویسی

در مَثَل‌نویسی، بازآفرینی و گسترش دادن و افزودن بر شاخ و برگ اصل نوشته، مورد تأکید است و هدف از این بخش، بهره‌گیری از تخیل، فضاسازی و تولید مضمونی نو بر پایه ضرب‌المثل‌ها است. ضرب‌المثل‌ها در افزایش توان سخنوری و قدرت نویسندگی، کارمایه و نیروی شگرفی دارند. اگر در ساخت برونی و ظاهر، کوله نوشته و عبارتی بیش نیستند اما سرشار از معنا هستند و جهانی در پس خود دارند. به دلیل همین دو ویژگی، بهره‌گیری از ضرب‌المثل‌ها را شگردی بسیار کارا و اثربخش در پویاسازی ذهن و زبان می‌دانیم.

ریشه تاریخی و داستانی برخی از ضرب‌المثل‌ها در دسترس است اما هدف از این بخش، پژوهش درباره ریشه تاریخی ضرب‌المثل‌ها نیست بلکه هدف این است که هر دانش‌آموز از دریچه چشم خود به موضوع نگاه کند و به بازآفرینی مَثَل و بازسازی واقعه و فضا و رویداد آن بپردازد.

اهداف مَثَل‌نویسی عبارت است از:

- ✓ گسترش نوشته از راه بازآفرینی
- ✓ آشنایی با نمونه‌هایی از ضرب‌المثل‌ها و آموزه‌های حکمی آنها
- ✓ بهره‌گیری از ظرفیت معنایی و تصویری مَثَل‌ها برای بهتر نوشتن
- ✓ کسب مهارت در برقراری ارتباط صحیح بین متون ادبی و موضوعات اجتماعی و سبک زندگی
- ✓ کسب مهارت در نوشتن از طریق به‌کارگیری قدرت بازآفرینی مَثَل‌ها
- ✓ تقویت ذهنی و زبانی از طریق مَثَل‌ها

نمایه مثل نویسی (باز آفرینی مثل)

درس اول

- بار کج به منزل نمی رسد.
- به زبان خوش، مار از سوراخ بیرون می آید.
- از کوزه همان برون تراود که در اوست.
- از این گوش می گیرد و از آن گوش در می کند.
- هر که تأمل نکند در جواب/ بیشتر آید سخش ناصواب.

درس چهارم

- چرا عاقل کند کاری که باز آرد پشیمانی.
- عجله کار شیطان است.
- آدم ترسو، هزار بار می میرد.
- آب ریخته جمع شدنی نیست.
- آب در کوزه و ما تشنه لبان می گردیم.

۵- شعرگردانی

شعرگردانی، یعنی درک گستردگی ظرفیت‌های شعر و پیوند آن با نوشتن. لازمه خوب نوشتن در این بخش، دقت در ویژگی‌های زبان شعر و درک زیبایی اشعار است. در این بخش برداشت دانش‌آموز از محتوای شعر، مبنای تراوش ذهن او در نگارش می‌گردد و فرصتی برای ابراز خلاقیت ایجاد می‌شود.

اهداف شعرگردانی عبارت است از:

✓ فراهم نمودن فرصت تفکر

✓ شکل‌گیری نظام ذهنی منطقی زبان‌نویسار (تثبیت در ذهن نویسنده متن)

- ✓ توانایی درک گستردگی ظرفیت‌های شعر
- ✓ توانایی درک زیبایی اشعار
- ✓ شناخت دقیق ویژگی‌های زبان شعر
- ✓ پرورش توانایی نوشتن و رشد خلاقیت ذهن
- ✓ کمک به درک بهتر متن
- ✓ برقراری ارتباط ساده‌تر با محتوا (متن)
- ✓ فراهم کردن فرصت برای دست‌ورزی بیشتر فراگیران در قلمرو نوشتن شعرگردانی (درک، دریافت و نگارش)

درس دوم

دیدار یار غایب، دانی چه ذوق دارد؟ ابری که در بیابان، بر تشنه‌ای بیارد

سعدی

درس پنجم

ز کوی یار می‌آید نسیم باد نوروزی از این بادار مدد خواهی، چراغ دل برافروزی

حافظ

روش‌های یاددهی - یادگیری

یکی از نکات مهم در این برنامه، روش تدریس معلم است. اهمیت این مطلب در این است که زمینه نوشتن، تفکر است و روش‌های تدریس فعال و اکتشافی مانند دریافت مفهوم، حل مسئله، تفکر استقرایی و... می‌تواند دانش‌آموزان را به چالش ذهنی بکشد و آنها را به تفکر وا دارد. روش تدریس پیشنهادی دروس در فصل دوم کتاب برای هر درس ارائه شده است؛ در اینجا نیز به معرفی چند روش تدریس می‌پردازیم. دبیران محترم می‌توانند متناسب با موضوع درس، فضای کلاس و دانش‌آموزان خود، از این روش‌ها استفاده کنند. توجه داشته باشید که روش‌ها انعطاف کافی در کاربرد دارند و شما می‌توانید مراحل آن را با توجه به موضوع تدریس متناسب‌سازی کنید.

روش بارش فکری

بارش فکری یکی از معروف‌ترین روش‌های ایجاد خلاقیت است که به اسامی مختلف مانند بارش افکار، طوفان فکری، طوفان ذهنی نیز خوانده می‌شود. بارش فکری یک روش گروهی است و شرکت‌کنندگان در مورد یک مسئله یا مشکل به صورت گردشی تراوش‌های فی‌البداههٔ اندیشگانی خود را بیان می‌کنند. یک نفر، مدیریت و هدایت بحث را برعهده می‌گیرد و یک نفر هم زایش‌های ذهنی ارائه شده را روی تخته یادداشت می‌کند.

این روش دو مرحله دارد :

۱ زایش و بارش فکر : هدف از این مرحله تولید افکار و اندیشهٔ فراوان است که از سوی شرکت‌کنندگان ارائه می‌شود. در مرحله تولید فکر، هنجارهایی وجود دارد که همه شرکت‌کنندگان باید رعایت کنند :

- پرهیز از داوری، هیچ فکر و نظری نباید مورد قضاوت، ارزیابی و انتقاد قرار گیرد.
- نوبت بودن فکر، هر چه افکار تازه‌تر و دور از ذهن، بکر و جسورانه باشند، ارزش بیشتری دارند.
- باروری ذهن، هر چه میزان افکار و طرح نظرات نو بیشتر باشد، بهتر است.
- ایجاد فرصت، تا زمانی که افراد گروه دیدگاه‌های تازه‌ای ارائه می‌دهند، جلسهٔ بارش افکار امتداد می‌یابد.

۲ سنجش اندیشه‌ها : در این مرحله، افکار مطرح شده؛ مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، در صورت لزوم، حذف و کاهش یا ترکیب می‌شوند و یا فکرهای جدید و کامل‌تری را به وجود می‌آورند. در نهایت نیز ایده‌های برتر انتخاب و مورد استفاده قرار می‌گیرند.

شیوهٔ اجرا : معلم، موضوع نوشتن را تعیین می‌کند، از دانش‌آموزان می‌خواهد تا هر کلمه‌ای که با توجه به موضوع انشا به ذهن آنها می‌رسد، یادداشت کنند، سپس با هر واژه، جمله‌ای بسازند. از کلمات تکراری و ساخت جمله‌های شبیه به هم، باید پرهیز شود. در پایان، جمله‌های ساخته شده را با رعایت نظم منطقی و انسجام معنایی در پی هم بچینند و متن نوشته را کامل کنند.

روش پیشی سازمان دهنده

یکی دیگر از روش‌های مناسب آموزش نگارش و انشا «روش پیشی سازمان دهنده» است. اساس این الگوی تدریس بر نظریهٔ معنی دار «آزویل» استوار است.

پیش سازمان‌دهنده‌ها از شیوه پیوند دادن دانش پیشین یادگیرنده‌ها با مواردی که باید فرا گرفته شود، ذهن دانش‌آموز را به تکاپو وا می‌دارند. مثلاً در درس چهارم نگارش (۲) «گفت‌وگو»، اطلاعاتی که دانش‌آموز قبلاً در درس هشتم نگارش (۱) «نوشته‌های داستان‌گونه» کسب کرده است ساخت شناختی او را تشکیل می‌دهد.

منظور از ساخت شناختی، مجموعه‌ای از اطلاعات، مفاهیم، اصول و تصمیم‌های سازمان‌یافته‌ای است که دانش‌آموز قبلاً آموخته است. آزویل معتقد است که ساخت شناختی فرد، عامل اصلی معنی‌دار شدن مطالب جدید است.

انواع پیش‌سازمان‌دهنده

به طور کلی دو نوع پیش‌سازمان‌دهنده وجود دارد که معلم باید از هر کدام در جای خود استفاده کند. الف) پیش‌سازمان‌دهنده توضیحی: پیش‌سازمان‌دهنده توضیحی زمانی به کار می‌رود که دانش‌آموزان در مورد درس جدید هیچ گونه اطلاعاتی ندارند و ساخت شناسی آنها منسجم و سازمان‌یافته نیست. مثلاً در درس دوم «گسترش محتوا (۱): زمان و مکان» یادگیرندگان هیچ ذهنیتی از چگونگی گسترش متن و فضاسازی ندارند. بنابراین معلم شیوه‌های فضاسازی و گسترش نوشته را در بالاترین سطح و به کمک کلیات بیان می‌کند.

ب) پیش‌سازمان‌دهنده مقایسه‌ای: پیش‌سازمان‌دهنده مقایسه‌ای وقتی به کار می‌رود که مفهوم و محتوای درس جدید تا حدودی برای دانش‌آموز آشنا است. معلم اطلاعات قبلی را یادآوری می‌کند سپس بر مبنای مطالب قبلی، محتوای درس جدید را ارائه می‌دهد. دانش‌آموزان محتوای درس را با آموخته‌های قبلی مقایسه می‌کنند تا مفاهیم جدید متمایز شود. مثلاً در درس پنجم «سفرنامه» معلم می‌تواند از آموخته‌های درس دوم (توصیف زمان و مکان) به عنوان چینه‌سازمان‌دهنده مقایسه‌ای بهره بگیرد.

روش روشن‌سازی طرز تلقی (برخورد و زایش اندیشه‌ها)

این روش مناسب‌ترین ۳ کارگاه نوشتن است. تمرینی که به نقد و تحلیل متن‌های تولیدی می‌پردازد.

مراحل روش طرز تلقی:

مرحله اول — خودسنجی: در این مرحله، فراگیران تلاش می‌کنند متن تولیدی دیگران را به تنهایی و به‌طور خلاصه نقد کنند و توان فکری و قدرت تحلیل خود را در رویارویی و برخورد با متن، بسنجند.

مرحله دوم — بررسی گروهی و یافتن مناسب‌ترین دیدگاه: دانش‌آموزان در گروه، همان متن را نقد و تحلیل می‌کنند، پس از نقد و بررسی، مناسب‌ترین نظر و دیدگاه را انتخاب می‌کنند. ممکن است در

بین گروه، اختلاف دیدگاه برای یافتن دیدگاه مشترک وجود داشته باشد که کاملاً طبیعی است و موضوع مهم در چنین حالت، نوع مدیریت معلّم یا رهبر گروه و تدبیر مناسب برای یافتن بهترین نظر است. البته هدف اصلی همین است که این اختلاف دیدگاه‌ها و ناسازی نظرها به صورت آموزشی و علمی بررسی و حل شود و دانش‌آموزان هم چگونگی برخورد با نظرات مخالفان را در جمع خود تجربه کنند و تحمّل شنیدن سخن دیگران را در خود بیوراندند و این تمرینی برای بهتر و با آرامش زیستن است.

مرحله سوم — جمع‌بندی و تدوین نقد و بررسی: در این مرحله، هر گروه، نقد و تحلیل خود را ارائه می‌دهد و دیدگاه‌ها و نقدهای دیگر گروه‌ها را می‌شنود. دانش‌آموزان در مرحله نقد و بررسی از نظر خود دفاع می‌کنند و برای پندار و فرضیه خود، دلیل می‌آورند؛ هدف این روش هم آنست که دانش‌آموزان بتوانند مهارت‌هایی چون: فرضیه‌سازی — خود ارزشیابی — صحبت کردن — گوش دادن — دلیل آوردن — احترام به گروه — آزادی بیان و رأی‌گیری، در مرحله آخر — نقد کردن نظر دیگران و توانایی شنیدن دیدگاه ناساز و تحمّل نظر دیگران را بیاموزند.

روش بحث گروهی

در صورتی که پرسش و پاسخ از حالت دو طرفه بین معلّم و دانش‌آموز یا دانش‌آموز و دانش‌آموز درآید و معلّم موضوع مشخصی را در کلاس طرح کند تا دانش‌آموزان درباره آن با هم مشورت و اندیشه کنند؛ روش بحث گروهی به کار گرفته خواهد شد. این روش از جمله روش‌های فعال و مشارکتی در امر آموزش به شمار می‌رود بنابراین، دانش‌آموزان در گروه‌های مختلف، طبقه‌بندی می‌شوند و با هدایت معلّم به بحث و گفت‌وگو می‌پردازند.

اهمیت این روش با توجه به ماهیت زبان و ادبیات فارسی زمانی روشن می‌شود که نمایندگان هر گروه نظر خود را بیان کنند و ضمن گوش دادن به اظهارات دیگر گروه‌ها، به نقد و تحلیل نیز تسلط یابند. گروه‌بندی مناسب، کنترل زمان، هدایت و رهبری گروه‌ها، طرح موضوعات مناسب و... از جمله شرایط اساسی برای به‌کارگیری این روش است.

توجه: از این روش در پاسخ به فعالیت‌ها هم می‌توان بهره گرفت اما به این نکته باید توجه داشته باشیم که در این درس، مرحله اندیشیدن و تفکر در باره موضوع به صورت همفکری، مشورت، رایزنی و هم‌اندیشی است ولی هنگامی که عمل نوشتن قرار است آغاز شود، کار گروهی تبدیل به کار فردی می‌شود و از اینجا به بعد هر کس مسئول سامان دادن ذهن و نوشته خود است و همین بخش است که مبنای ارزشیابی خواهد بود.

روش قصه‌نویسی و نمایش خلاق

در این کتاب به خوبی می‌توان از نمایش و قصه‌نویسی، مناسب با سن دانش‌آموزان استفاده کرد. محتوای درس‌ها به گونه‌ای سازماندهی شده‌اند که با هدایت معلم، دانش‌آموزان به خلق داستان برسند. توصیف زمان و مکان، فضاسازی، شخصیت‌پردازی، گفت‌وگو و... همه از عناصر نوشته‌های داستان‌گونه هستند که در کتاب نگارش (۲) آموزش داده می‌شود.

برای اجرای عملی و کاربردی این روش بهتر است یک متن داستانی را براساس عناصر زیر کالبدشکافی کنیم. به کارگیری این روش در نوشتن و یا اجرای نمایش و پذیرفتن نقش‌ها، هم شیوه بررسی ساختار و محتوا را آموزش می‌دهد و هم دانش‌آموزان یاد می‌گیرند که خودشان هم در تولید چنین متن‌هایی این عناصر و چارچوب را رعایت کنند:

■ شخصیت یا شخصیت‌ها

■ زاویه دید

■ زمان داستان

■ مکان داستان

■ رویدادهای مهم

■ درونمایه و محتوای اثر

روش مشاهده و گردش علمی

این روش مناسب درس پنجم «سفرنامه» است.

در این روش، معلم برای آشنایی بیشتر دانش‌آموزان با آثار تاریخی و ادبی و زبانی، آنها را به بیرون از کلاس می‌برد تا از نزدیک به مشاهده بپردازند. دانش‌آموزان با توضیح و توصیف دیده‌ها و شنیده‌های خود به صورت گفتاری و نوشتاری به پرورش و تقویت مهارت‌های زبانی و ادبی خود نائل می‌شوند. می‌توان از آنها خواست تا گزارش تهیه کنند، یادداشت‌برداری نمایند، اطلاعات به دست آمده را طبقه‌بندی کنند و زیبایی‌های مشاهده شده را وصف نمایند و یا آنها را به تصویر بکشند تا بدین ترتیب به پاره‌ای از مهارت‌های نگارشی تسلط پیدا کنند. این روش برای تمرین خوب دیدن و تربیت سواد دیداری و تقویت توانایی تبدیل دیده‌ها به نوشته، بسیار مناسب است.

روش ساختن گرایی

این روش تدریس بر مبنای چند مفهوم اساسی استوار است. یکی از این مفاهیم «ساخت» است. منظور از ساخت، شبکه در هم تنیده‌ای از مفاهیم است. مفاهیم مربوط به یک حادثه یا یک رخداد و... یک شبکه مفهومی تشکیل می‌دهند. ساختن گرایان بر این باورند که یاد گیرنده باید به صورت آگاهانه و به منظور معنا بخشیدن به انواع پدیده‌های هستی، به ایجاد ساخت‌های ذهنی بپردازد. مفهوم دیگری که نقش اساسی در این روش ایفا می‌کند، دانش‌سازی است. دانش‌سازی به معنای تولید ذهنی اطلاعات است.

مراحل اجرای روش تدریس ساختن گرایی:

- ۱ درگیر کردن: تحریک حس کنجکاوی دانش‌آموزان به موضوع
- ۲ کاوش: تفکر آزاد و بحث گروهی
- ۳ توصیف: یادداشت کردن نتیجه بحث‌ها
- ۴ گسترش متن: گسترش محتوای نوشته براساس آموزه‌های درس
- ۵ تولید متن: نوشتن متن نهایی

روش‌ها و شگردهای مناسب برای عناصر سازه‌ای یک واحد درسی

ارزشیابی

ارزشیابی این برنامه از حساسیت خاصی برخوردار است و دلیل آن رویکرد برنامه است. از آنجایی که رویکرد این برنامه مهارت‌آموزی است، میزان کسب مهارت نوشتن مورد توجه و سنجش قرار می‌گیرد؛ بنابراین در این سنجش به هیچ وجه از پرسش‌های دانشی استفاده نمی‌شود.

برای ارزشیابی مستمر مهارت نوشتن، پیشنهاد می‌شود دبیران محترم برای هر دانش‌آموز پوشه کار

درست کنند و میزان مهارت نوشتن او را با خودش ارزیابی کنند. به بیان دیگر اولین نمونه نوشته دانش آموز داخل پوشه قرار گیرد، پس از دو ماه نمونه دیگر و به همین ترتیب ادامه می یابد. به این ترتیب فرایند مهارت آموزی هر دانش آموز رصد می شود و میزان پیشرفت او مورد توجه قرار می گیرد.

آزمون های کلاسی و پایانی شامل سه بخش است :

۱ بازشناسی

۲ تولید متن

۳ سازه های نوشتار

بازشناسی : مانند سؤال اول کارگاه نوشتن است و تشخیصی است. به عنوان نمونه می توانید متنی کوتاه به دانش آموز بدهید و بپرسید طرح نوشته چه بوده است.

تولید متن : در این بخش موضوعی در اختیار دانش آموز قرار می گیرد و از او می خواهید مثلاً با فضا سازی و شخصیت پردازی متنی بنویسد.

سازه های نوشتار : منظور از سازه های نوشتار، حکایت نگاری، مثل نویسی و شعرگردانی است. در این بخش می توان یکی از موارد (مثلاً حکایت نگاری) را انتخاب کرده و طراحی سؤال مانند الگوی کتاب نگارش انجام شود.

ذکر دو نکته بسیار اهمیت دارد :

۱ ارزشیابی آزمون ها دقیقاً با سنجه های جدول ارزشیابی انجام می شود.

۲ متن ها و موضوعاتی که در آزمون طرح می شود، عیناً از متن ها و موضوعات کتاب نباشد؛

فرا موش نکنیم که، «مهارت» را می سنجیم نه «دانش» را.

شیوه نامه ارزشیابی پایانی «نگارش» پایه یازدهم

ردیف	موضوع	سنججه های ارزشیابی	نمره
۱	بازشناسی	توانایی بازشناسی آموزه های درس	۲
۲	تولید متن	۱- خوش آغازی (جذابیت و گیرایی، نشان دادن نمایی کلی از محتوای نوشته)	۱
		۲- پرورش موضوع یا شیوه بیان نوشته: (بیان ساده و صمیمی - بیان احساس متناسب با موضوع - سیر منطقی نوشته - فکر و نگاه نو)	۹
		۳- خوش فرجامی (جمع بندی مطالب - تأثیرگذاری و تفکر برانگیز بودن)	۱
		۴- رعایت نشانه های نگارشی	۱
		۵- املا ی واژگان (نداشتن غلط املائی)	۲
۳	سازه های نوشتاری	مثل نویسی / حکایت نگاری / شعر گردانی (درک و دریافت هسته معنایی مثل، حکایت و شعر - پروراندن موضوع - رعایت املا و نشانه های نگارشی)	۴
		جمع	۲۰

زمان تدریس این کتاب، ۱ ساعت در هفته و نوع آزمون، کتبی است.

- به لحاظ بودجه بندی حجم محتوا در طراحی آزمون نوبت دوم، بارم بندی سؤالات به نسبت ۱۵ (نوبت دوم) به ۵ (نوبت اول) باشد.